

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/449/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615216156
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6615216156.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobkyne Q. J., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Y. H./XX, XXX XX J., právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokát, Advokátska kancelária so sídlom ul J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.037,85 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/373/2015 - 101 zo dňa 27. 04. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 1.037,85 Eur (časť prvého výroku) a v závislom výroku o trovách konania (časť prvého výroku), p o t v r d z u j e.

II. Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni zo sumy 1.037,85 Eur úroky z omeškania vo výške 8,15 % p. a. od 08. 09. 2015 až do zaplatenia (časť prvého výroku) m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť zo sumy 1.037,85 Eur úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 08. 09. 2015 až do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Lučenec ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 27. 04. 2016 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.037,85 Eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne z uvedenej istiny od 08. 09. 2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 355,50 Eur, na účet právneho zástupcu žalobkyne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok). Vo zvyšku (v časti uplatneného úroku z omeškania z istiny 8,05 % ročne od 25. 09. 2014 do 08. 09. 2015 žalobu zamietol (druhý výrok).

1. 2. V úvode odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 1.037,85 Eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z uvedenej istiny od 25. 09. 2014 do 08. 09. 2015 titulom bezdôvodného obohatenia sa žalovaného, ktorý jej na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 11. 2008 poskytol peňažné prostriedky vo výške 995,82 Eur, celkove čerpala sumu 1.453,57 Eur, žalovanému uhradila sumu 3.562,35 Eur, pričom úverová zmluva pre absenciu náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. je bezúročná, bezpoplatkov a absolútne neplatná pre rozpor výšky úrokovej miery s dobrými mravmi. Uviedla, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedela od svojho právneho zástupcu v apríli 2015.

1. 3. V ďalšej časti odôvodnenia prvoinštančný súd konštatoval, že rôzne hodnoty RPMN uvádzané v bode 5 žalovaným a v bode 6 žalobkyňou v zmluve o revolvingovom č. XXXXXXXXXXXX, sú vzhľadom

na tieto zmeny v zmysle § 44 ods. 2 OZ odmietnutím návrhu, preto mal za to, že nedošlo k uzavretiu zmluvy a zmluva je neplatná. Zároveň poukázal na právoplatný rozsudok Okresného súdu Lučenec 13C/101/2015-94 týkajúci sa identickej zmluvy, ktorým súd žalobu zamietol, pretože predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

1. 4. Po uvedení zákonných znení ustanovení § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457, § 107 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka prvoinštančný súd uviedol, že „žaloba bola podaná na súd dňa 20.11.2015, pričom neplatná zmluva medzi účastníkmi konania bola podpísaná dňa 06.11.2008, t.j. okamih kedy objektívne došlo k bezdôvodnému obohateniu je v rámci 10 ročnej premlčacej lehoty, je v rámci objektívnej premlčacej lehoty podľa § 107 ods. 2 OZ. Žalobkyňa v rámci subjektívnej lehoty sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení žalovanej až v rámci konania Okresného súdu Lučenec 13C/101/2015 v apríli 2015, t.j. vzhľadom na podanie žaloby je očividne zachovaná aj subjektívna dvojročná premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 OZ. Zároveň žalobkyňa tiež argumentovala, že si uplatňuje bezdôvodné obohatenie len za úhrady, ktoré bez právneho dôvodu uhradila žalovanej k 10.12.2012, tzn. 3 roky pred podaním žaloby. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel, pričom mal zato, že vzhľadom nato, že nedošlo k uzatvoreniu platnej zmluvy medzi účastníkmi konania z vyššie uvedených dôvodov, došlo medzi účastníkmi k plneniu bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 OZ. Podľa § 457 sú účastníci povinní vrátiť si všetko, čo si navzájom poskytli. Žalobkyňa uhradila žalovanej sumu vo výške 3.562,35 Eur, žalovaná poskytla žalobkyni sumu vo výške 1.453,57 Eur, čím došlo k obohateniu žalovanej vo výške 2 108,78 Eur. Žalobkyňa si uplatnila len sumu 1.037,85 Eur, ktorú súd žalobkyni na základe uvedených dôvodov priznal.“

1. 5. Prvoinštančný súd zároveň priznal úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3, 10c nar. vlády č. 87/1995 Zb. od 08. 09. 2015 t. j. odo dňa nasledujúceho po termíne 07.09.2015 (na č. l. 68 a nasl.), od ktorého žalobkyňa vo svojej výzve žiadala priznať bezdôvodné obohatenie voči žalovanej. Vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania z istiny 8,05 % od 25. 09. 2014 do 08. 09. 2015 žalobu zamietol.

1. 6. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou v tej dobe platného a účinného ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“) vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa bola neúspešná len v nepatrnej časti, t. j. úroku z omeškania 8,05 % od 25. 09. 2014 do 08. 09. 2015 a preto jej priznal plnú náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 335,50 €.

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 1.037,85 Eur s presne špecifikovanými úrokmi z omeškania (prvý výrok) a žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, eventuálne, aby rozhodol tak, že žalobu zamietne. Zároveň žiadal, aby odvolací súd uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť mu náhradu trov konania.

2. 2. V odôvodnení odvolania poukázal na nesprávny záver súdu, podľa ktorého v prípade RPMN nie je možné hovoriť o dohode, pretože tento údaj sa objektívne dohodnúť nedá, pretože pre jeho výpočet je stanovené zákonné pravidlo a nezávisí len od vôle strán a zároveň jeho nedohodnutie nespôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy ako takej, ale bezúročnosť úveru. Ďalej v odvolaní uviedol, že závery súdu o RPMN nie sú v súlade ani so zákonom č. 129/2010 Z. z. a ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, pričom treba prihliadať na nepriamy účinok tejto smernice. Namietal záver súdu o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere a o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

2. 3. V ďalšej časti odôvodnenia namietal nesprávne posúdenie námietky premlčania súdom prvej inštancie o úmyselne získanom bezdôvodnom obohatení, pretože nebolo preukázané, aký dôkaz súd za týmto účelom vykonal a z akého dôkazu dospel k uvedenému záveru.

3. 1. Žalobkyňa (prostredníctvom právneho zástupcu) v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku potvrdil a aby žalovanému uložil povinnosť nahradiť jej trovy konania.

3. 2. S argumentáciou žalovaného uvedenou v odvolaní v súvislosti s nemožnosťou dohodnúť údaj RPMN v zmluve, ale iba možnosť jeho výpočtu nesúhlasila a poukázala na to, že touto konštaláciou žalovaný ignoruje potrebu dohodnutia tejto podstatnej zmluvnej náležitosti.

3. 3. Stotožnila sa s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu o neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere.

3. 4. K argumentácii žalovaného ohľadom nesprávneho posúdenia úmyselného bezdôvodného obohatenia uviedla, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie. Uviedla, že konštatovanie súdu prvej inštancie o úmysle pri bezdôvodnom obohatení na žalovaného však nemá žiadny vplyv na výrokový

časť rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko jej súd priznal nárok tak, ako si uplatnila len vo vzťahu k plneniam v rámci trojročnej objektívnej premlčacej lehoty.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP, a rozsudok súdu prvej inštancie v často výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 1.037,85 Eur (časť prvého výroku) a vo výrok o náhrade trov konania (tretí výrok) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, a v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni z uvedenej istiny 1.037,85 Eur úroky z omeškania vo výške 8,15 % p.a. od 08. 09. 2015 až do zaplataenia (časť prvého výroku) rozsudok prvoinštančného súdu podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

5. 1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5. 2. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie v časti výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 1.037,85 Eur, je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

7. Pretože odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

8. Zmluva je dvojstranný úkon, ktorý vzniká na základe dvoch vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle dvoch strán. Pri uzatváraní zmlúv platí zmluvná voľnosť. Zmluvná voľnosť sa týka jednak možnosti výberu určitého typu zmluvy a jednak tvorby obsahu. To znamená, že účastníci si tvoria obsah zmluvy sami. Obsah zmluvy však nesmie byť v rozpore s kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pretože by takéto dojednania boli neplatné. Spravidla stačí k uzavretiu zmluvy konsenz oboch účastníkov zmluvy. Tak je to u tzv. konsenzuálnych zmlúv (u vôľových úkonov). Niektoré zmluvy sú však v Občianskom zákonníku konštruované tak, že k platnosti zmluvy sa vyžaduje okrem konsenzu aj určitý reálny úkon. Ide o tzv. reálne zmluvy.

9. Návrhom na uzavretie zmluvy (oferta) v zmysle § 43a OZ rozumieme prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je adresovaný jednej alebo viacerým určitým (individuálne určeným) osobám a prejav ktorého je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Pre posúdenia okamihu vzniku zmluvy, resp. vôbec jej uzavretie, je veľmi dôležitý právny úkon prijatia návrhu zmluvy. Prijatím návrhu je včas urobený prejav vôle osoby, ktorej bol návrh určený, že súhlasí s návrhom zmluvy bez výhrad dodatkov obmedzení alebo iných zmien. Takýto úkon je účinný a vyvoláva právne následky okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s návrhom (a s jeho obsahom) dôjde navrhovateľovi. To je zároveň okamih, kedy možno hovoriť o tom, že zmluva bola uzavretá. Z uvedeného vyplýva aby právny úkon prijatia návrhu sa stal perfektným: a/ musí byť urobený osobou, ktorej bol určený (oprávnenou konať za druhého účastníka zmluvy), b/ musí byť urobený včas, c/ nesmie obsahovať žiadne doplnky, obmedzenia, resp. výhrady či iné zmeny, d/ musí byť účinný a musí dôjsť navrhovateľovi.

Zákon požaduje aktívne konanie subjektu. Mlčanie alebo nečinnosť sami osebe neznamenajú prijatie návrhu. Pokiaľ by jedna z uvedených podmienok (a/ - d/) nebola splnená, nemohlo by dôjsť k uzavretiu zmluvy. Je veľmi dôležité, aby akceptant, ktorý prijíma návrh neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo výhrady. Takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu, a zároveň by to bol nový návrh, resp. protinávrh. K uzavretiu zmluvy by v danom prípade mohlo dôjsť iba vtedy, ak by pôvodný navrhovateľ (teraz ako akceptant) prijal nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant (teraz navrhovateľ) podľa presne určených pravidiel na prijatie návrhu. Aby bola zmluva uzavretá, musí byť úplná zhoda oboch strán v otázke obsahu zmluvy.

10. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že údaje v žiadosti o revolvingovom úvere (bod 5 žiadosti) sú odlišné od údajov o schválenom revolvingovom úvere (bod 6 žiadosti) v určení odlišnej RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Síce v bode 2.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. je uvedené, že „...Veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti na strane veriteľa“, i podľa názoru odvolacieho súdu zmeniť výšku RPMN úveru bez toho, aby to znamenalo odmietnutie návrhu akceptantom (žalobkyňou) a zároveň, aby to nebol nový návrh, resp. protinávrh, nie je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 OZ možné. Údaje o schválenom úvere žalovaným v čase, kedy zmluvu o revolvingovom úvere podpisovala žalobkyňa, totiž neboli obsahom zmluvy, preto ich žalobkyňa nemohla písomne akceptovať.

Ako bolo uvedené, zmenené údaje, ktoré boli obsahom bodu 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere smerované žalovaným žalobkyňu, predstavovali nový návrh na uzatvorenie zmluvy a v konaní nebolo preukázané, či žalobkyňa takýto návrh akceptovala.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že Zmluva o revolvingovom úvere nemá písomnú formu, hoci v zmysle kogentného ustanovenia § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 06.11.2008, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, v dôsledku čoho sa jedná o neplatnú zmluvu.

12. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd správne posúdil nárok žalobkyne v zmysle ustanovení § 451 a nasl. OZ o bezdôvodnom obohatení, pričom pri svojom rozhodnutí prihliadol na skutočnosť, že žalovaná poskytla žalobkyňu sumu vo výške 1.453,57 Eur, pričom žalobkyňa uhradila žalovanej sumu vo výške 3.562,35 Eur, čím došlo k obohateniu žalovanej vo výške 2.108,78 Eur, ale žalobkyňa si uplatnila len sumu 1.037,85 Eur.

13. Odvolací súd dodáva, že prvoinštančný súd sa správne vysporiadal aj s námietkou premlčania ohľadne trojročnej objektívnej premlčacej lehoty v zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 prvá časť vety Občianskeho zákonníka, pričom žalobkyňa sa domáhala vrátenia platieb zaplatených žalovanému za obdobie od 20. 11. 2012 do 24. 09. 2014 (do uvedeného dátumu uskutočňovala platby), žalobu podala dňa 20. 11. 2015, teda v rámci trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. V súvislosti so subjektívnou premlčacou lehotou odvolací súd poukazuje na odôvodnenie prvoinštančného súdu, ktorý konštatoval na základe vyjadrenia žalobkyne, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa dozvedela v apríli roku 2015 v súvislosti s prebiehajúcim konaním vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 13 C 101/2015.

14. S argumentáciou prvoinštančného súdu ohľadne 10 ročnej premlčacej lehoty sa síce odvolací súd nestotožňuje, tento záver však nemá vplyv na správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu vzhľadom na vyššie uvedené argumenty. Vykonaným dokazovaním mal odvolací súd preukázané, že žalovaný skutočne chcel získať na základe neplatne uzavretej zmluvy so žalobkyňou odplatu za poskytnuté finančné prostriedky, ale táto skutočnosť ešte sama osebe nepreukazuje jeho úmysel získať bezdôvodné obohatenie. V čase podania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru v roku 2008, žalovaný nemohol vedieť a ani predpokladať, že o niekoľko rokov neskôr posúdi súd ním uzavretú zmluvu so žalobkyňou za neplatnú, nakoľko nespĺňa zákonom požadované náležitosti a preto pri posúdení či ide o úmyselné konanie, nemožno vychádzať z aktuálneho stavu, ale zo stavu v čase uzatvárania zmluvy. Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto pri posúdení úmyslu žalovaného je potrebné vychádzať za právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Podľa § 15 Trestného zákona je zavinenie budované na dvoch zložkách - vedomostnej a v vôľovej. Podľa stupňa vôľovej zložky

sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O priamy úmysel pri bezdôvodnom obohatení ide vtedy, ak ten kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vedel, že svojím konaním získal bezdôvodné obohatenie a súčasne, že ho získať chcel. O nepriamy úmysel ide, ak ten kto sa na úkor iného obohatil vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane bol s takýmto následkom uzrozumený. Na preukázanie úmyslu žalovaného získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia žalobkyne o zaužívaní praxe žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv a skutočnosť, že žalovaný ako odborne znalý dodávateľ je povinný poznať a postupovať podľa príslušných právnych predpisov platných v čase uzatvorenia zmluvy, ale je nutné v každom jednotlivom konkrétnom prípade s poukazom na okolnosti uzatvárania zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe takejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň mohol byť uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje.

15. Krajský súd ako súd odvolací podľa § 388 CSP zmenil prvý výrok v časti, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu z uvedenej istiny úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne od 08.09.2015 až do zaplatenia tak, že žalovaný je povinný zaplatiť z uvedenej istiny úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 08.09.2015 až do zaplatenia. K zmene napadnutého rozhodnutia v uvedenej časti došlo z dôvodu, že prvoinštančný súd nesprávne rozhodol ohľadne výšky úroku z omeškania, pretože žalobkyňa si uplatnila v konaní úrok z omeškania vo výške 8,05 %, pričom prvoinštančný súd priznal úrok z omeškania vo výške 8,15 %, teda prisúdil viac ako bolo žalobkyňou uplatnené, pričom v odôvodnení rozhodnutia na strane 6 uvádza správnu výšku žalobného návrhu v tejto časti.

16. Žalobným návrhom v sa rozumie tzv. petit, ktorý musí byť jasný, zrozumiteľný aj je povinnou náležitosťou žaloby. V súlade s ustanovením § 216 ods. 1 C s.p. súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (zásada ne ultra petitem), čo znamená, že ho nemôže prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, nesmie ísť nad rámec petitu. Vychádzajúc zo žalobného návrhu a napadnutého výroku prvoinštančného súdu v časti výšky úroku z omeškania, prvoinštančný súd prekročil žalobný návrh ohľadne výšky úroku z omeškania.

17. Odvolaním nenapadnutý zamietajúci výrok rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým vo zvyšku v časti uplatneného úroku z omeškania z istiny 8,05 % ročne od 25. 09. 2014 do 08. 09. 2015 žalobu zamietol (druhý výrok), zostal nedotknutý (§ 367 ods. 3 CSP).

18. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná a preto jej odvolací súd podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).